

Norsker & Co advokater
Att. Advokat Henrik Karl Nielsen

mail@norskerco.dk

Dato: 29. oktober 2007
Kontor: Internationalt kt.
J.nr.: 2007-1533-

Sagsbeh.: lho
Fil-navn: Svar vedr. "diætist"

Brug af betegnelsen "diætist" - Deres j.nr. HKN-635311

Ved brev af 22. januar 2007 anmoder De på vegne af Foreningen af Kliniske Diætister om Indenrigs- og Sundhedsministeriets stillingtagen til, hvorvidt brug af betegnelsen "diætist" er i strid med den titelbeskyttelse af betegnelsen "klinisk diætist", som er fastsat i lov nr. 451 af 22. maj 2006 om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed § 61, stk. 2.

Ovennævnte lovbestemmelse har følgende ordlyd:

"Stk. 2. Ret til at betegne sig som klinisk diætist har kun den, der har autorisation som klinisk diætist."

Bestemmelsen suppleres af samme lovs § 78, som har følgende ordlyd:

"En person, der uden autorisation anvender en betegnelse, der er forbeholdt autoriserede personer, eller betegner sig eller handler på en måde, der er egnet til at vække forestilling om at pågældende har en sådan autorisation, jf. [...], § 61, stk. 2, [...] straffes med bøde."

Det fremgår af forarbejderne til den oprindelige lov om kliniske diætister (lov nr. 307 af 24. april 1996 om kliniske diætister), at formålet med loven var "at øge brugernes sikkerhed og service inden for ernæringsvejlednings- og diætområdet". Det fremgår videre af bemærkningerne, at "der ligger en forbrugermæssig tryghed i, at man gennem en autorisationsordning let kan identificere kliniske diætister". Yderligere fremgår det af bemærkningerne, at "det er vigtigt, at brugerne gennem den beskyttede titel "klinisk diætist" får mulighed for at kunne identificere personer med den fornødne uddannelse, da korrekt kostvejledning er afgørende for de nævnte patientgruppers helbred og helbredelse".

Sundhedsstyrelsen fører efter sundhedslovens § 215, stk. 1, tilsyn med den sundhedsfaglige virksomhed, der udføres inden for sundhedsvæsenet - herunder med, om sundhedspersoner overholder de pligter, som påhviler dem i medfør af lovgivningen. Indenrigs- og Sundhedsministeriet har senest i foråret 2007 anmodet Sundhedsstyrelsen om en udtalelse angående styrelsens praksis vedrørende uretmæssig brug af betegnelsen "klinisk diætist". Sundhedsstyrelsen har oplyst, at styrelsen tidligere har ud-

talt, at "man ikke uden den fornødne uddannelse og autorisation må kalde sig klinisk diætist, eller noget der, som f.eks. "diætist", kan vække forestilling om, at den pågældende har en sådan autorisation." Videre har styrelsen oplyst, at det fortsat er styrelsens opfattelse, at anvendelse af titlen " diætist" er egnet til at forlede forbrugeren til den opfattelse, at udbyderen har en autorisation som klinisk diætist, hvorfor benyttelse af denne titel kræver autorisation som klinisk diætist.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet kan på baggrund af autorisationslovens ordlyd samt de ovenfor refererede bemærkninger til den oprindelige lov om kliniske diætister tilslutte sig Sundhedsstyrelsens fortolkning af autorisationslovens §§ 61, stk. 2, og 78.

Det forhold, at der siden autorisationsordningen for kliniske diætister blev indført i 1996 eventuelt er tilkommet nye uddannelser inden for kost- og ernæringsvejledning findes ikke at kunne ændre herpå. Det afgørende er, hvorvidt betegnelsen "diætist" er egnet til at vække forestilling om, at brugeren af titlen har autorisation som klinisk diætist. Brugers eventuelle uddannelsesmæssige baggrund er i den forbindelse uden betydning.

Denne fortolkning er endvidere i overensstemmelse med den praksis, som gælder for øvrige titler beskyttet i medfør af autorisationsloven.

Det skal bemærkes, at autorisationslovens bestemmelser om kliniske diætister udelukkende indebærer en titelbeskyttelse. Kostvejledningsfunktionen er ikke forbeholdt kliniske diætister, hvormed også ikke-autoriserede kost- og ernæringsvejledere - uanset uddannelsesmæssig baggrund - lovligt kan tilbyde kostvejledning.

Ministeriet skal afslutningsvis beklage den meget lange sagsbehandlingstid, der – ud over principielle overvejelser – skyldes, at ministeriet for tiden behandler såvel en række højt prioriterede generelle sager som et stort antal konkrete sager, herunder en del sager af hastende karakter. Det er af den grund desværre ikke muligt at behandle alle sager så hurtigt som ønskeligt.

Med venlig hilsen

Irene Holm